

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 237.942 van 18 april 2017
in de zaak A. 219.811/IX-8891**

In zake: Lorenzo SEYS
woonplaats kiezend te 8432 Leffinge
Slijpesteenweg 2b

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Karel Van Hoorebeke
kantoor houdend te 9000 Gent
Coupure Rechts 162
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 16 juli 2016, strekt tot de nietigverklaring van:

“1) De beslissing van onbekende datum van [het] afdelingshoofd [van de] afdeling Wegen en Verkeer West-Vlaanderen, om de standplaats en functie van [Lorenzo Seys] met ingang van 19 [januari] 2016 te wijzigen naar wegenarbeider in het district 315 Oostende, Duinkerkseweg 10, 8400 Oostende.
[...]

2) De beslissing van onbekende datum van [de] administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer, om de standplaats en functie van [Lorenzo Seys] te wijzigen naar wegenarbeider met standplaats te Oostende.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 236.218 van 24 oktober 2016 wordt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging als niet verricht beschouwd.

Het genoemde arrest is op 27 oktober 2016 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 13 december 2016 heeft de hoofdgriffier, op verzoek van het aangewezen lid van het auditoraat, aan de verzoekende partij de mededeling ter kennis gebracht, bedoeld in artikel 11/3, § 1, van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State’ (hierna: het algemeen procedurereglement).

De verzoekende partij heeft niet gevraagd om te worden gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Beoordeling

3. Naar luid van artikel 17, § 7, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, geldt ten aanzien van de verzoekende partij een vermoeden van afstand van geding wanneer zij, nadat de vordering tot schorsing van een akte of een reglement is afgewezen, geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging indient binnen een termijn van dertig dagen die ingaat met de kennisgeving van het arrest.

4. In arrest nr. 236.218 van 24 oktober 2016 besluit de Raad van State dat verzoekers vordering tot schorsing als “niet verricht” dient te worden beschouwd. In verband met het indienen van een verzoek tot voortzetting van de procedure wordt gesteld dat het arrest te beschouwen is als een arrest waarbij de vordering tot schorsing “afgewezen is”.

5. Verzoeker heeft geen verzoek tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

6. Het vermoeden van afstand van geding is te dezen van toepassing.

IV. Rechtsplegingsvergoeding

7. De verwerende partij heeft in de schorsingsprocedure in haar nota met opmerkingen de toekenning gevraagd van een rechtsplegingsvergoeding ten bedrage van 700 euro.

8. Luidens artikel 30/1, § 1, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan de afdeling Bestuursrechtspraak een rechtsplegingsvergoeding toekennen die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij.

In de voorliggende zaak kan de verwerende partij, ingevolge de vastgestelde afstand van geding, worden beschouwd als “de in het gelijk gestelde partij” en komt zij derhalve in aanmerking voor de toekenning van een rechtsplegingsvergoeding.

9. Overeenkomstig artikel 67, § 1, eerste lid, van het algemeen procedurereglement stemt de in dit geval door de verwerende partij gevraagde rechtsplegingsvergoeding van 700 euro overeen met het basisbedrag van een dergelijke vergoeding.

In aanmerking genomen dat de verwerende partij zich tegen het verzoekschrift heeft verweerd in de voormelde nota met opmerkingen en zij in de schorsingsprocedure ook ter terechtzitting aanwezig was om haar standpunt te doen gelden, kan haar vraag tot toekenning van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding worden ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State stelt de afstand van geding vast.

2. De verzoekende partij is een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro verschuldigd aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 18 april 2017, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	

Tiny Temmerman,	griffier.
-----------------	-----------

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bert Thys